

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- * Rådets förordning (EG) nr 1292/96 av den 27 juni 1996 om principerna för och förvaltning av livsmedelsbestånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1293/96 av den 4 juli 1996 om fastställande av det belopp som skall dras av från importavgiften för ris från Egypten 12
- * Kommissionens förordning (EG) nr 1294/96 av den 4 juli 1996 med tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 822/87 såvitt gäller skörde-, produktions- och lagerdeklarationer avseende produkter inom vinsektorn 14
- Kommissionens förordning (EG) nr 1295/96 av den 4 juli 1996 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter 28
- Kommissionens förordning (EG) nr 1296/96 av den 4 juli 1996 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 30
- Kommissionens förordning (EG) nr 1297/96 av den 4 juli 1996 om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg 32
- Kommissionens förordning (EG) nr 1298/96 av den 4 juli 1996 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål 34

Rättelser

- * Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1032/96 av den 7 juni 1996 om senareläggning av sista dagen för sådd av vissa jordbruksgrödor i vissa områden under regleringsåret 1996/97 (EGT nr L 137 av den 8.6.1996) 36

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1292/96

av den 27 juni 1996

om principerna för och förvaltning av livsmedelsbestånd samt om särskilda stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130w i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

i enlighet med det i artikel 189c i fördraget angivna förfarandet⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Livsmedelsbistånd utgör fortfarande liksom tidigare en av de viktigaste aspekterna av gemenskapens politik för utvecklingssamarbete.

Livsmedelsbiståndet bör införlivas med utvecklingsländernas politik för att förbättra deras livsmedelsförsörjning, särskilt genom införandet av livsmedelsstrategier som syftar till att minska fattigdomen och vilkas yttersta mål är att göra livsmedelsbistånd behövligt.

Gemenskapen och dess medlemsstater samordnar i hög grad sin biståndspolitik vad gäller sina program för livsmedelsbistånd och åtgärder som särskilt är inriktade på att ytterligare säkerställa livsmedelsförsörjningen. Gemenskapen och dess medlemsstater deltar inom ramen för vissa internationella avtal på detta område, särskilt Konventionen om livsmedelsbistånd.

Livsmedelsförsörjningen utgör, både på regional och nationell nivå och när det gäller enskilda hushåll, i ett långsiktigt perspektiv som garanterar att alla människor har regelbunden tillgång till livsmedel, så att de kan föra ett aktivt och sunt liv, ett viktigt inslag i kampen mot fattigdomen. Det är viktigt att i samtliga program som är avsedda för utvecklingsländerna lägga tyngdpunkten på livsmedelsförsörjningen.

Livsmedelsbiståndet får inte ha skadlig inverkan på de normala strukturerna för produktion och kommersiell import för mottagarländerna.

Livsmedelsbistånd och åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen, som utgör väsentliga inslag i gemenskapens samarbetspolitik i utvecklingsfrågor skall beaktas i förhållande till hela den politik som kan påverka utvecklingsländerna, särskilt med avseende på ekonomiska reformer och strukturanpassning.

Med hänsyn till mäns och kvinnors olika ansvar när det gäller att säkerställa hushållens livsmedelsförsörjning bör man vid utarbetandet av program som syftar till att säkerställa livsmedelsförsörjningen systematiskt beakta mäns och kvinnors olika roller.

Det är viktigt att stärka kvinnornas och lokalsamhällellens deltagande i ansträngningarna för att säkerställa livsmedelsförsörjningen på det nationella, regionala och lokala planet samt i hushållen.

Livsmedelsbiståndet bör vara ett effektivt instrument för att säkerställa tillgång på tillräcklig och lämplig kost och förbättra villkoren för tillgänglighet och befolkningens tillgång till livsmedel på ett sätt som är förenligt med lokala konsumtionsvanor och lokala produktions- och handelssystem, särskilt vid kriser i livsmedelsförsörjningen, och bör fullt ut införlivas i utvecklingspolitiken.

Livsmedelsbiståndet utgör ett väsentligt inslag i gemenskapens politik för att förhindra och ingripa vid krisituationer i utvecklingsländer och eventuella sociala och politiska effekter bör beaktas vid dess genomförande.

Livsmedelsbiståndsinsatser kan inte bidra till hållbara lösningar om de inte införlivas med utvecklingsåtgärder för att på nytt igångsätta den lokala produktionen och handeln.

Det är nödvändigt att förbättra möjligheterna till analys, diagnos, programmering och uppföljning av livsmedelsbiståndet i syfte att säkerställa större effektivitet och undvika negativa effekter på den lokala kapaciteten för produktion, distribution, transporter och saluföring.

⁽¹⁾ EGT nr C 253, 29.9.1995, s. 10.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 15 december 1995 (EGT nr C 17, 22.1.1996), rådets gemensamma ståndpunkt av den 29 januari 1996 (EGT nr C 87, 25.3.1996, s. 34) och Europaparlamentets beslut av den 24 maj 1996 (EGT nr C 166, 10.6.1996).

Livsmedelsbiståndet bör göras till ett effektivt instrument i gemenskapens utvecklingspolitik i dessa länder och särskilt göra det möjligt för gemenskapen att fullt ut delta i fleråriga samarbetsprojekt.

För detta ändamål bör gemenskapen säkerställa ett allmänt och regelbundet livsmedelsflöde och i förekommande fall kunna åta sig att förse de berörda länderna med minimikvantiteter av varor inom ramen för fleråriga särskilda program med anknytning till utvecklingspolitiken liksom att delta i åtgärder som vidtas av internationella organisationer.

Gemenskapens bistånd till utvecklingsländernas strävanden med avseende på livsmedelsförsörjningen kan förstärkas genom en större flexibilitet i livsmedelsbiståndet som gör det möjligt att under vissa omständigheter ersätta livsmedelsbiståndsinsatser med ekonomiskt stöd till åtgärder som syftar till att livsmedelsförsörjningen säkerställs, särskilt i fråga om utvecklingen av jordbruket och matgrödorna, och detta bör ske med hänsyn till miljökrav samt småjordbrukares och fiskares intressen.

Gemenskapen kan bistå behövande befolkningar i tätorterna och på landsbygden i utvecklingsländerna genom att delta i finansieringen av stödåtgärder som är inriktade på livsmedelsförsörjningen genom inköp av livsmedel, utsäde, jordbruksredskap och insatsvaror och lämpliga produktionsmedel, liksom genom lagringsprogram, effektiva förvarningssystem, införskaffande av livsmedel, styrning samt tekniskt och ekonomiskt bistånd.

Ytterligare stöd bör ges till regionala metoder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen, vilket även inbegriper lokala köptransaktioner i syfte att utnyttja den naturliga komplementariteten mellan länder i en och samma region. För att främja integration och regional handel med livsmedel bör den politik som förs för att säkerställa livsmedelsförsörjningen ges en regional dimension.

Livsmedelsinköp på det lokala planet gör det möjligt att begränsa den ineffektivitet, de höga kostnader och de miljökador, som kan uppstå på grund av att stora mängder livsmedel transporteras i världen.

Den genetiska potentialen och den biologiska mångfald hos livsmedelsproduktionen bör bevaras.

Gemenskapens politik i fråga om livsmedelsbistånd bör anpassas till geopolitiska förändringar liksom till pågående ekonomiska reformer i en rad mottagarländer.

En förteckning över de länder och organ som är berättigade till åtgärder i form av livsmedelsbistånd bör upprättas.

Det är dessutom lämpligt att i samma syfte ställa gemenskapsbistånd till förfogande för internationella och regionala organisationer samt icke-statliga organisationer. Dessa bör uppfylla vissa villkor som garanterar att livsme-

delsbiståndsinsatserna kan genomföras på ett tillfredsställande sätt.

I syfte att underlätta tillämpningen av vissa av de planerade bestämmelserna och säkerställa att mottagarländerna anpassar sin politik när det gäller säkerställande av livsmedelsförsörjningen bör medlemsstaterna och kommissionen bedriva ett nära samarbete inom en kommitté för säkerställande av livsmedelsförsörjning och livsmedelsbistånd.

De åtgärder som skall vidtas för genomförandet av insatserna, samtidigt som förfarandena för verkställighet anpassas till varje mottagarområdes särdrag, måste fastställas inom ramen för en gemensam politik och strategi.

I syfte att säkerställa en effektivare förvaltning av livsmedelsbiståndet som bättre motsvarar mottagarländernas intressen och behov och för att förbättra förfarandena för beslut och genomförande bör följande förordningar ersättas: rådets förordning (EEG) nr 3972/86 av den 22 december 1986 om livsmedelsbistånd och dess administrering⁽¹⁾, rådets förordning (EEG) nr 1755/84 av den 19 juni 1984 om genomförande av alternativ biståndsverksamhet i stället för leveranser av livsmedelsbistånd⁽²⁾, rådets förordning (EEG) nr 2507/88 av den 4 augusti 1988 om genomförande av lagringsprogram och förvarningssystem⁽³⁾, rådets förordning (EEG) nr 2508/88 av den 4 augusti 1988 om genomförande av medfinansiering vid internationella organisationer eller icke-statliga organisationer inköp av livsmedel eller utsäde⁽⁴⁾ och rådets förordning (EEG) nr 1420/87 av den 21 maj 1987 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 3972/86 om livsmedelsbistånd och dess administrering⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Mål och allmänna riktlinjer för livsmedelsbistånd och åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen

Artikel 1

1. Inom ramen för sin samarbetspolitik med utvecklingsländerna och för att säkerställa tillräckliga insatser när livsmedelsförsörjningen är osäker till följd av allvarlig livsmedelsbrist eller livsmedelskriser skall gemenskapen

⁽¹⁾ EGT nr L 370, 30.12.1986, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1930/90 (EGT nr L 174, 7.7.1990, s. 6.)

⁽²⁾ EGT nr L 165, 23.6.1984, s. 7.

⁽³⁾ EGT nr L 220, 11.8.1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 220, 11.8.1988, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT nr L 136, 26.5.1987, s. 1.

genomföra åtgärder för livsmedelsbistånd samt åtgärder för att stödja livsmedelsförsörjningen i utvecklingsländerna.

Livsmedelsbiståndsinsatser av humanitärt slag skall genomföras i enlighet med bestämmelserna om humanitärt bistånd och omfattas inte av denna förordning. I allvarliga krissituationer skall alla gemenskapsinstrument nära samordnas till förmån för den berörda befolkningen.

2. Insatser som är en följd av denna förordning skall föregås av en analys av om detta instrument är ändamålsenligt och effektivt i förhållande till gemenskapsbiståndets övriga tillgängliga interventionsmedel som kan påverka livsmedelsförsörjningen och livsmedelsbiståndet, och skall samordnas med dessa.

Kommissionen skall se till att de åtgärder som planeras enligt denna förordning görs i nära samarbete med andra givare.

3. De åtgärder för livsmedelsbistånd liksom de stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen som avses i artikel 1 skall särskilt ha som mål

- att främja en säker tillgång till livsmedel, med inriktning på fattigdom, till förmån för befolkningen i utvecklingsländer och utvecklingsregioner, på lokal, nationell och regional nivå samt på hushållsnivå,
- att höja näringsvärdet i mottagarbefolkningarnas kost och att främja deras tillgång till en balanserad kost,
- att ta hänsyn till behovet av att säkerställa dricksvattenförsörjningen för befolkningen,
- att främja tillgängligheten och befolkningens tillgång till livsmedel,
- att bidra till en balanserad ekonomisk och social utveckling i mottagarländerna både på landsbygden och i städerna genom att särskilt uppmärksamma kvinnors och mäns respektive roller i hushållens ekonomi och i samhällsstrukturen; gemenskapens biståndsåtgärder skall ha som slutmål att göra mottagarna delaktiga i sin egen utveckling,
- att stödja mottagarländernas strävanden att förbättra sin livsmedelsproduktion på regional, nationell och lokal nivå samt i familjerna,
- att minska deras beroende av livsmedelsbistånd,
- att främja deras oberoende på livsmedelsområdet, antingen genom ökad produktion eller genom förbättrad och ökad köpkraft,
- att bidra till initiativ i kampen mot fattigdom i ett utvecklingsperspektiv.

4. Gemenskapens livsmedelsbistånd bör så fullständigt som möjligt integreras med utvecklingspolitiken, särskilt inom jordbruks- och livsmedelssektorn, och med de berörda ländernas livsmedelsstrategier. Livsmedelsbiståndet skall stödja mottagarlandets politik i fråga om kamp mot fattigdom, näring, familjeplanering, miljöskydd och rehabilitering med särskild uppmärksamhet på programmets kontinuitet, särskilt vid tillfällen då landet är på väg ut ur en krissituation. Vare sig detta bistånd säljs eller distribueras gratis, får det inte orsaka störningar på den lokala marknaden.

AVDELNING I

Åtgärder för livsmedelsbistånd

Artikel 2

1. De varor som tillhandahålls liksom alla andra åtgärder för livsmedelsbistånd skall i största möjliga utsträckning motsvara den mottagande befolkningens kostvanor och inte ha något negativt inflytande på de länder som erhåller bistånd.

För att nå största möjliga antal människor skall det vid valet av varor undersökas om det går att maximera mängden livsmedel, samtidigt som hänsyn skall tas till varornas kvalitet i syfte att säkerställa tillfredsställande näringsnivåer.

Vid valet av de varor som skall tillhandahållas genom gemenskapens bistånd och av förfaringssätten för införskaffande och distribution skall särskild hänsyn tas till de sociala särdragen hos tillgången på livsmedel i mottagarlandet, särskilt för de mest sårbara grupperna, och till kvinnornas roll i familjeekonomin.

2. Tilldelning av livsmedelsbistånd skall främst grundas på en objektiv utvärdering av de faktiska behov som motiverar detta bistånd, eftersom denna metod verkar vara den enda som kan förbättra säkerställandet av livsmedelsförsörjningen för grupper som varken har medel eller möjligheter att själva täcka sin livsmedelsbrist. För detta ändamål skall följande kriterier beaktas utan att andra relevanta överväganden utesluts:

- brist på livsmedel,
- livsmedelsituationen, mätt med hjälp av indikatorer för humanitär utveckling och kostutveckling,
- inkomst per invånare och förekomsten av särskilt fattiga befolkningsgrupper,
- sociala välfärdsindikatorer för de berörda befolkningarna,

- mottagarlandets betalningsbalanssituation,
- den ekonomiska och sociala betydelsen av det planerade biståndet och den finansiella kostnaden för detta,
- förekomsten av en långsiktig politik för livsmedelsförsörjning i mottagarlandet.

3. Livsmedelsbistånd skall vid behov beviljas under förutsättning att kortfristiga fleråriga utvecklingsprojekt, sektoriella åtgärder eller utvecklingsprogram genomförs, främst sådana som inriktas på att på lång sikt gynna en hållbar livsmedelsproduktion och livsmedelsförsörjning i mottagarländerna inom ramen för en livsmedelspolitik och livsmedelsstrategi. Biståndet får i förekommande fall bidra direkt till genomförandet av dessa projekt, åtgärder eller program. Denna komplementaritet skall säkerställas genom användning — som fastställs i samförstånd mellan gemenskapen och mottagarlandet eller, i förekommande fall, det organ eller den icke-statliga organisation som beviljas stöd — av motpartsmedel, om gemenskapens bistånd är avsett för försäljning. Om livsmedelsbistånd beviljas som stöd för ett utvecklingsprogram som sträcker sig över flera år får biståndet ske i form av fleråriga leveranser som är knutna till detta program. Förutom tilldelning av baslivsmedel får biståndet omfatta tillhandahållande av utsäde, gödningsmedel, redskap, andra insatsvaror och basprodukter, uppbyggnad av reservlager, tekniskt och finansiellt bistånd samt informations- och utbildningsprogram.

4. Livsmedelsbistånd får beviljas i syfte att understödja mottagarländerna i deras ansträngningar att lägga upp buffertlager genom att större uppmärksamhet ägnas lokala och nationella lager, vilka utgör ett väsentligt inslag i programmet för livsmedelsförsörjningen samt att samtidigt planera för en uppbyggnad av regionala lager.

5. Motpartsmedlen skall förvaltas i samklang med de övriga instrumenten för gemenskapsbiståndet.

När det gäller länder i vilka en strukturanpassning pågår och i enlighet med relevanta resolutioner av rådet, utgör de motpartsmedel som genereras med hjälp av de olika instrumenten för utvecklingsbistånd en resurs som bör förvaltas som en del av en enhetlig och konsekvent budgetpolitik inom ramen för ett reformprogram.

I detta sammanhang kan gemenskapen övergå från det riktade stödet med hjälp av motpartsmedel till en mer allomfattande fördelning så snart framsteg gjorts med avseende på kontrollinstrumentens effektivitet, budgetplaneringen och budgetgenomförandet, liksom i form av en internalisering av revisionen av de offentliga utgifterna.

Utan att det påverkar vad som sägs i det föregående, skall dessa medel förvaltas i överensstämmelse med de allmänna förfarandena för gemenskapsbistånd för dessa medel och främst till stöd för politiska åtgärder och program som avser livsmedelsförsörjning.

AVDELNING II

Stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen

Artikel 3

Om omständigheterna motiverar det får gemenskapen genomföra åtgärder till stöd för livsmedelsförsörjningen i utvecklingsländer med livsmedelsbrist.

Dessa åtgärder får genomföras av mottagarländerna, av kommissionen, av internationella, regionala eller icke-statliga organisationer.

Målet med dessa åtgärder är att med hjälp av tillgängliga resurser utarbeta och genomföra en livsmedelsstrategi eller andra åtgärder som underlättar livsmedelsförsörjningen av den berörda befolkningen och uppmuntra den att minska sitt livsmedelsberoende och sitt beroende av livsmedelsbistånd, särskilt såvitt avser länder med låga inkomster och allvarlig livsmedelsbrist. Åtgärderna skall bidra till att förbättra livsvillkoren för de fattigaste befolkningsgrupperna i de berörda länderna.

Åtgärder till stöd för livsmedelsförsörjningen skall genomföras i form av finansiellt och tekniskt bistånd i enlighet med de kriterier och förfaranden som fastställs i denna förordning. Dessa åtgärder skall planeras och handläggas konsekvent med de mål och åtgärder som finansieras med hjälp av andra instrument för gemenskapens utvecklingsbistånd samt komplettera dessa. Dessa åtgärder skall genomföras inom ramen för flerårsplanering.

Artikel 4

Åtgärder till stöd för livsmedelsförsörjningen kan genomföras till förmån för de utvecklingsländer antingen direkt eller med hjälp av internationella, regionala eller icke-statliga organisationer som är berättigade till livsmedelsbiståndsinsatser från gemenskapen med stöd av denna förordning i fråga om en del av eller hela det livsmedelsbistånd som tilldelats dem eller som kan tilldelas dem och med särskild hänsyn till utvecklingen av produktionen, konsumtionen och storleken på lagren i de berörda länderna, befolkningens livsmedelssituation samt det livsmedelsbistånd andra givarländer beviljat.

Artikel 5

Åtgärderna till stöd för livsmedelsförsörjningen är finansiella och tekniska stödåtgärder som i enlighet med de mål som anges i artikel 1 syftar till en hållbar och långsiktig förbättring av livsmedelsförsörjningen särskilt genom att bidra till finansieringen av

- leveranser av utsäde, nödvändiga redskap och insatsmedel för produktion av matgrödor,
- stödåtgärder för jordbrukskrediter, särskilt till förmån för kvinnorna,
- åtgärder för att försörja befolkningen med dricksvatten,
- insatser för lagerhållning på lämplig nivå,
- insatser som syftar till saluföring, transport, distribution eller bearbetning av jordbruksprodukter och matgrödor,
- stödåtgärder för den privata sektorn för utveckling av handeln på nationell, regional och internationell nivå,
- verksamhet för tillämpad forskning och praktisk utbildning på platsen,
- projekt för att utveckla en miljövänlig produktion av matgrödor,
- kompletterande verksamhet och verksamhet för upplysning, tekniskt bistånd och praktisk utbildning på platsen, särskilt för kvinnorna samt producent- och lantarbetarorganisationerna,
- stödåtgärder till förmån för kvinnorna och producentorganisationerna.
- projekt för gödselproduktion av råvaror och basmaterial från mottagarländerna,
- åtgärder för att stödja de lokala strukturerna för livsmedelsbistånd, inbegripet utbildningsåtgärder på platsen.

AVDELNING III

Effektiva förvarningssystem och lagringsprogram*Artikel 6*

Gemenskapen får stödja de nationella systemen och medverka till att de befintliga internationella förvarningssystemen stärks och får, i undantagsfall som motiveras på behörigt sätt, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27, införa sådana system för livsmedelssituationen i utvecklingsländerna. Gemenskapen får också åta sig genomförandet av lagringsprogram i dessa länder till stöd för livsmedelsbiståndsinsatser i enlighet med denna för-

ordning eller motsvarande insatser som vidtas av medlemsstaterna eller av internationella, regionala och icke-statliga organisationer.

Det är lämpligt att säkerställa att åtgärderna samordnas med gemenskapens övriga instrument för utvecklingsbistånd, inbegripet användning av motpartsmedel som är en följd av försäljning av livsmedelsbistånd, och att de är förenliga med den biståndspolitik som gemenskapen bedriver.

Dessa åtgärder skall vara avsedda att stärka livsmedelsförsörjningen i mottagarländerna. De skall bidra till en förbättring av levnadsvillkoren för de fattigaste befolkningsgrupperna i dessa länder och vara förenliga med de utvecklingsmål som länderna har fastställt, särskilt med deras politik för produktion av matgrödor.

Gemenskapens deltagande i dessa åtgärder skall ske i form av finansiellt och/eller tekniskt bistånd i enlighet med de kriterier och förfaranden som fastställs i denna förordning.

De åtgärder för vilka gemenskapsbistånd ges skall administreras med hänsyn till och i överensstämmelse med befintliga program som administreras av specialiserade internationella organisationer.

Artikel 7

Gemenskapsstöd till lagringsprogram och förvarningssystem får på begäran beviljas internationella, regionala eller icke-statliga organisationer för åtgärder som gynnar utvecklingsländer som är berättigade till livsmedelsbistånd från gemenskapen och dess medlemsstater.

Artikel 8

Gemenskapens bistånd får bidra till finansieringen av följande åtgärder:

- system för förvarning och insamling av uppgifter om utvecklingen av skördar, lager och marknader, hushållens livsmedelssituation och befolkningens sårbarhet, som syftar till att förbättra informationen om livsmedelssituationen i de berörda länderna,
- åtgärder som syftar till att förbättra lagringssystemen för att säkerställa en minskning av förlusterna och garantera att tillräckliga lager finns om en nödsituation uppstår. Dessa åtgärder får också omfatta införandet av infrastruktur, särskilt enheter för paketering, lossning, insektsbekämpning, bearbetning och lagring, som är nödvändiga för att hantera livsmedel i dessa länder, i syfte att stödja livsmedelsbiståndsinsatser eller åtgärder för att stödja livsmedelsförsörjningen,
- förberedande undersökningar och utbildningsåtgärder i samband med ovan nämnda åtgärder.

KAPITEL II

Tillämpningsföreskrifter för livsmedelsbistånd, åtgärder för lagring, förvarning och stöd till livsmedelsförsörjningen*Artikel 9*

1. De länder och organ som har rätt att motta gemenskapsbistånd för åtgärder som omfattas av denna förordning anges i bilagan. I detta sammanhang skall de fattigaste befolkningsgrupperna och låginkomstländer med svår livsmedelsbrist prioriteras.

Rådet kan på förslag från kommissionen med kvalificerad majoritet besluta att ändra denna förteckning.

2. De ideella icke-statliga organisationer som direkt eller indirekt kan erhålla gemenskapsfinansiering för att genomföra åtgärder som anges i denna förordning skall uppfylla följande kriterier:

a) när det gäller europeiska icke-statliga organisationer: de skall vara självständiga organisationer i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen enligt den lagstiftning som gäller i denna stat,

b) de skall ha sitt huvudkontor i en medlemsstat i gemenskapen, i mottagarländerna eller, i undantagsfall, såvitt avser internationella icke-statliga organisationer, i ett tredje land. Detta huvudkontor skall vara det faktiska centret för alla beslut om samfinansierade åtgärder,

c) de skall visa att de kan genomföra åtgärder för livsmedelsbistånd på ett tillfredsställande sätt, särskilt genom

— sin administrativa och ekonomiska förvaltningskapacitet,

— sin tekniska och logistiska kapacitet i förhållande till den planerade åtgärden,

— resultaten av åtgärder som har genomförts av den aktuella icke-statliga organisationen, särskilt med finansiering från gemenskapen eller medlemsstaterna,

— sin erfarenhet inom området för livsmedelsbistånd och livsmedelsförsörjning, och

— sin närvaro i mottagarlandet och sin kunskap om detta eller om utvecklingsländer.

d) de skall ha förbundit sig att följa de villkor för tilldelning som fastställs av kommissionen.

Artikel 10

1. Gemenskapen får delta i finansieringen av de åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen som fastställs i avdelningarna I, II och III (kapitel I och II) och

som genomförs av mottagarlandet, kommissionen, internationella, regionala eller icke-statliga organisationer.

2. Medfinansieringsåtgärder får genomföras på begäran av mottagarländerna eller av internationella, regionala och icke-statliga organisationer om denna åtgärd synes vara den lämpligaste för att förbättra livsmedelsförsörjningen för de befolkningsgrupper som inte med egna medel och resurser kan avhjälpa livsmedelsbristen.

3. Vid utformningen av de gemenskapsåtgärder som anges i avdelningarna I, II och III skall kommissionen särskilt se till att

— projekten utformas så att de får varaktiga effekter och blir ekonomiskt livskraftiga,

— målen och indikatorerna på uppfyllandet av dessa fastställs tydligt samt kontrolleras.

Artikel 11

1. Varorna skall framskaffas på gemenskapsmarknaden, i mottagarlandet eller i ett av utvecklingsländerna (dessa anges i bilagan till denna förordning), helst inom samma geografiska område.

2. I undantagsfall och i enlighet med förfarandet i artikel 27 kan livsmedel framskaffas på marknaden i ett annat land än de som anges i punkt 1 i denna artikel:

— om den efterfrågade varan på grund av sin beskaffenhet eller kvalitet inte finns att tillgå på gemenskapsmarknaden eller på marknaden i ett utvecklingsland, eller

— om, vid svår livsmedelsbrist, möjligheten till sådana inköp medför att åtgärderna blir effektivare.

3. Livsmedel som finns att tillgå på den inre marknaden får framskaffas på marknaden i ett utvecklingsland, om detta är lika ekonomiskt fördelaktigt som att framskaffa dem på den europeiska marknaden.

4. Om inköpen görs i mottagarlandet eller i ett utvecklingsland skall det säkerställas att detta inköp inte riskerar att medföra störningar på marknaden i det berörda landet eller i utvecklingsländer inom samma område och att det inte har negativa effekter på livsmedelsförsörjningen för deras befolkningar. Dessa inköp skall i så stor utsträckning som möjligt införlivas med genomförandet av gemenskapens samlade utvecklingspolitik gentemot dessa länder, särskilt vad gäller att stimulera livsmedelsförsörjningen inom landet eller på regional nivå.

Artikel 12

I fråga om mottagarländer där importen av livsmedel är helt eller delvis liberaliserad skall framskaffandet av gemenskapsbiståndet genomföras på ett sätt som är förenligt med landets politik för att undvika störningar på marknaderna.

I sådana fall får gemenskapens bidrag utformas så att utländsk valuta ställs till förfogande för privata aktörer i det aktuella landet, förutsatt att insatsen ingår i en social och ekonomisk politik och en jordbrukspolitik som syftar till att minska fattigdomen (inbegripet strategin för import av baslivsmedel). Mottagarna måste kunna bevisa att de använt de medel som ställts till deras förfogande på ett korrekt sätt. Små och medelstora privata aktörer skall prioriteras för att säkerställa åtgärdernas komplementaritet. Kommissionen kan i den mån den har behörighet i fråga om åtgärdernas genomförande fastställa åtgärder som positivt diskriminerar små och medelstora privata aktörer.

De principer som anges i artikel 11 skall tillämpas för sådant bistånd.

Artikel 13

1. Gemenskapen får täcka kostnaderna för transport av livsmedelsbistånd.

2. Om kommissionen anser att gemenskapen skall täcka kostnaderna för transport inom landet av livsmedelsbiståndet skall den ta hänsyn till följande allmänna kriterier:

- svår livsmedelsbrist,
- leveranser av livsmedelsbistånd till låginkomstländer med svår livsmedelsbrist,
- livsmedelsbistånd till sådana internationella, regionala eller icke-statliga organisationer som avses i artikel 10,
- nödvändigheten att säkerställa att den aktuella livsmedelsbiståndsåtgärden blir effektivare.

3. Om livsmedelsbiståndet säljs i mottagarlandet skall gemenskapen endast i undantagsfall täcka kostnaderna för transport inom landet.

4. Gemenskapen får också täcka kostnaderna för flygtransport av livsmedelsbistånd i särskilda nödsituationer.

Artikel 14

Gemenskapen får täcka kostnaderna för den slutliga distributionen om detta är nödvändigt för att de aktuella livsmedelsbiståndsåtgärderna skall kunna genomföras på ett tillfredsställande sätt.

Artikel 15

Gemenskapens bistånd skall utgå i form av icke återbetalningspliktigt bistånd. Biståndet får täcka externa utgifter och lokala omkostnader som är nödvändiga för att genomföra åtgärderna, inbegripet underhålls- och driftskostnader.

Insatser som görs med stöd av denna förordning är undantagna från skatter och tullavgifter.

Eventuella motpartsmedel skall användas i enlighet med de mål som fastställs i denna förordning och i samförstånd med kommissionen. Den behöriga myndigheten i mottagarlandet skall ansvara för redovisningen av betalningar och användningen av medlem och är redovisningsskyldig.

Artikel 16

Gemenskapens bistånd får också avse sådana följdåtgärder som behövs för att förbättra effektiviteten i den verksamhet som regleras av denna förordning, i synnerhet åtgärder för styrning, för uppföljning och kontroll samt för distribution och utbildning på platsen.

Artikel 17

Deltagande i offentliga anbudsförfaranden, upphandlingar och avtal skall vara öppet på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer inom Europeiska unionen och i mottagarländerna. Kommissionen får utsträcka deltagandet i sådana åtgärder som avses i artikel 11 andra stycket till att omfatta fysiska och juridiska personer i de länder där framskaffandet sker.

Beslut om lämplig publicitet som säkerställer denna verksamhets öppna karaktär skall fastställas av kommissionen vid genomförandet av denna förordning. Kommissionen skall övervaka att principen om lämplig publicitet även tillämpas på de förmedlande organisationernas verksamhet.

Artikel 18

Kommissionen får bemyndiga ett ombud att på dess vägar ingå avtal om medfinansiering.

Artikel 19

1. Villkoren för tilldelning, framskaffande och genomförande av bistånd enligt denna förordning skall fastställas av kommissionen.

2. Biståndet skall verkställas endast om den internationella, regionala, eller icke-statliga organisationen iakttar dessa villkor.

Artikel 20

Kommissionen skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att effektivt genomföra program och åtgärder för livsmedelsbistånd och åtgärder till stöd för livsmedelsförsörjningen.

För att uppnå detta mål skall medlemsstaterna och kommissionen ge varandra nödvändigt biträde och lämna varandra relevant information.

KAPITEL III

Artikel 24

Förfarande för att genomföra livsmedelsbiståndsinsatser, åtgärder för att säkerställa livsmedelsförsörjningen, förvarningssystem och effektiva lagringsåtgärder

Artikel 21

1. Rådet skall på förslag av kommissionen och efter samråd med Europaparlamentet genom beslut med kvalificerad majoritet fastställa gemenskapens andel av totalbeloppet för det spannmålsbistånd som föreskrivs i Konventionen om livsmedelsbistånd, och detta belopp skall vara det totala bidraget från både gemenskapen och medlemsstaterna.

2. Kommissionen skall säkerställa att gemenskapen och medlemsstaterna samordnar sina åtgärder vad gäller leveranser av spannmålsbistånd i enlighet med Konventionen om livsmedelsbistånd, samt se till att det totala bidraget från gemenskapen och medlemsstaterna minst når upp till de kvantiteter som föreskrivs i den nämnda konventionen.

Artikel 22

I enlighet med det förfarande som anges i artikel 27 och med beaktande av de allmänna riktlinjerna för livsmedelsbistånd skall kommissionen

- upprätta en förteckning över de varor som får framskaffas för livsmedelsbistånd,
- fastställa villkoren för framskaffande, kontroll och utvärdering,
- för de varor som kan framskaffas inom budgetramarna för varje vara fastställa fördelningen, uttryckt som kvantitet eller kostnad, mellan de olika mottagarna,
- vid behov ändra tilldelningen under programmets genomförande.

Artikel 23

Beslut om

- att bevilja livsmedelsbistånd eller vidta en stödåtgärd för att säkerställa livsmedelsförsörjningen samt om fastställandet av villkoren för detta,
- att bevilja internationella, regionala eller icke-statliga organisationer bidrag till finansiering av åtgärder till stöd för livsmedelsförsörjningen,
- att bevilja bistånd till lagringsprogram eller förvarningsprogram

skall fattas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27 och med beaktande av de gränser som anges i artikel 25.

1. I överensstämmelse med de rådsbeslut som avses i artikel 21 och de beslut som fattas enligt artikel 22 skall kommissionen besluta om följande:

- a) Åtgärder för att hantera krissituationer eller allvarlig livsmedelsbrist, där hungersnöd eller överhängande risk för hungersnöd allvarligt hotar befolkningarnas liv eller hälsa i ett land som inte med egna medel eller resurser kan avhjälpa livsmedelsbristen. Kommissionen skall handla efter att på lämpligaste sätt ha samrått med medlemsstaterna. Medlemsstaterna skall ges en tidsfrist om tre arbetsdagar inom vilken eventuella invändningar måste framföras. Om invändningar görs skall kommittén granska frågan vid nästa sammanträde.
- b) Villkoren för leverans och genomförande av biståndet, särskilt
 - de allmänna bestämmelser som gäller i fråga om mottagarna,
 - inledande av förfaranden för anskaffande och leverans av varor och för genomförande av andra åtgärder samt ingående av motsvarande avtal.

2. För att genomföra punkt 1 a har kommissionen behörighet att vidta alla lämpliga åtgärder för att påskynda leverans av livsmedelsbistånd.

Omfattningen av det bistånd som beslutas i varje enskilt fall skall begränsas till de kvantiteter som den drabbade befolkningen behöver för att klara situationen under en period som i princip inte skall överskrida sex månader.

Kommissionen skall säkerställa att anskaffandet av livsmedelsbistånd för sådana insatser som avses i punkt 1 a och b prioriteras i alla skeden.

Artikel 25

Beslut om åtgärder vilkas finansiering enligt denna förordning överstiger 2 miljoner ecu skall antas enligt det förfarande som avses i artikel 27.

Artikel 26

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté för livsmedelsförsörjning och livsmedelsbistånd, nedan kallad "kommittén". Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommittén skall utreda de långsiktiga följderna av varje förslag att tilldela medel för livsmedelsförsörjningen på hushållsnivå samt på lokal, regional och nationell nivå i mottagarländerna, med hänsyn till principerna i artikel 1. Den skall också analysera och följa upp den politik för livsmedelsförsörjning som får bistånd från gemenskapen och granska förslag till gemensamma initiativ.

3. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 27

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen. Medlemsstaternas röster skall vägas enligt bestämmelserna i samma artikel. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionens beslut skall ha omedelbar verkan. Om beslutet inte är förenligt med kommitténs yttrande skall kommissionen emellertid genast underrätta rådet. I sådana fall får kommissionen uppskjuta verkställandet av de beslutade åtgärderna under en tid som inte överstiger två månader räknat från den dag då rådet underrättats.

Rådet får fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet inom den tid som anges i föregående stycke.

Artikel 28

1. För att säkerställa fördragets komplementaritetsprincip samt stärka effektiviteten och sammanhållningen såvitt avser gemenskapsbestämmelser och nationella bestämmelser för livsmedelsbistånd och stödåtgärder för livsmedelsförsörjningen, skall kommissionen eftersträva att så långt som möjligt säkerställa att dess aktiviteter nära samordnas med medlemsstaternas och Europeiska unionens övriga politik, såväl på beslutsnivå som ute på fältet, och kan ta alla sådana initiativ som kan främja detta.

I detta syfte skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om sina program för nationella livsmedelsbistånd och sina program för säkerställande av livsmedelsförsörjning. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 27 fastställa förfaranden för underrättelse om nationella insatser.

2. Kommissionen skall se till att gemenskapens åtgärder samordnas med de åtgärder som vidtas inom internationella organisationer och internationella organ, i synnerhet sådana som ingår i Förenade nationernas system.

3. Kommissionen skall göra sitt bästa för att utveckla gemenskapens samarbete med sådana länder utanför gemenskapen som ger bistånd på livsmedelsförsörjningens område.

4. Samordning och samarbete mellan gemenskapen och medlemsstaterna samt mellan dessa och de internationella organisationerna och biståndsgivande tredje län-

der utanför gemenskapen skall omfattas av ett regelbundet informationsutbyte inom kommittén.

Artikel 29

Kommittén får granska alla andra frågor i samband med livsmedelsbistånd och andra åtgärder i denna förordning som tas upp av dess ordförande, antingen på hans eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

Senast en månad efter kommissionens beslut skall denna informera kommittén om de åtgärder och förslag till livsmedelsbistånd eller livsmedelsförsörjning som den godkännt, med uppgifter om belopp, art, mottagarland och den medpart som fått uppdraget att genomföra åtgärden.

Kommissionen skall informera kommittén om riktlinjerna för de produkter som framskaffas för gemenskapens livsmedelsbistånd.

Artikel 30

Kommissionen skall regelbundet utvärdera betydande livsmedelsbiståndsinsatser i syfte att fastställa om målen för dessa insatser har uppnåtts samt ge direktiv för att öka effektiviteten i framtida insatser. Kommissionen skall med jämna mellanrum informera kommittén om utvärderingsprogrammen.

Medlemsstaterna och kommissionen skall så snart som möjligt underrätta varandra om resultaten av utvärderingarna samt om analyser och undersökningar som kan bidra till att öka biståndets effektivitet. Detta arbete skall analyseras inom kommittén. Medlemsstaterna och kommissionen skall bemöda sig om att genomföra gemensamma åtgärder för utvärdering.

Kommissionen skall fastställa förfaranden för att sprida slutsatserna av utvärderingsarbetena och förmedla dem internt och externt till de enheter och organisationer som berörs.

Artikel 31

Efter varje budgetår skall kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet en årlig rapport om genomförandet av denna förordning. I denna rapport skall resultaten av verkställandet av budgeten vad avser åtaganden och betalningar presenteras samt information ges om vilka projekt och program som finansierats under året. Rapporten skall i möjligaste mån innehålla upplysningar om vilka medel som tagits i anspråk på nationell nivå under samma budgetår. Den skall så långt som möjligt innehålla de viktigaste statistikuppgifterna (per mottagarland, nationalitet osv.) om de anbudsförfaranden som genomförts för att verkställa projekt och program.

Rapporten skall också innehålla en fördelning av de kostnader som anslagits för varje typ av åtgärd som avses i artiklarna 2, 5 och 8.

Slutligen skall rapporten innehålla information om åtgärder som vidtagits rörande motpartsmedel som genereras av livsmedelsbiståndet.

Artikel 32

Förordningarna (EEG) nr 3972/86, (EEG) nr 1755/84, (EEG) nr 2507/88, (EEG) nr 2508/88 och (EEG) nr 1420/87 upphävs.

Under ett övergångsskede och fram till dess att kommissionen antar den nya förordningen skall kommissionens

förordning (EEG) nr 2200/87 av den 8 juli 1987 om fastställandet av allmänna bestämmelser för framskaffande inom gemenskapen av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd⁽¹⁾ från gemenskapen fortsätta att gälla.

Kommissionen skall tre år efter denna förordnings ikraftträdande förelägga Europaparlamentet och rådet en utvärdering av alla de åtgärder som finansierats av gemenskapen inom ramen för denna förordning, åtföljd av förslag för förordningens framtid och, vid behov, förslag till ändringar av förordningen.

Artikel 33

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 27 juni 1996.

På rådets vägnar

A. MACCANICO

Ordförande

⁽¹⁾ EGT nr L 204, 25.7.1987, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 790/91 (EGT nr L 81, 25.3.1991, s. 108).

BILAGA

1. LÄNDER

Minst utvecklade utvecklingsländer	Andra länder med låg inkomst. BNP per invånare < 675 USD år 1992	Länder med låg medelinkomst. BNP per invånare 676–2 695 USD år 1992
Afghanistan	Egypten	Albanien
Bangladesh	Eritrea	Algeriet
Benin	Ghana	Angola
Botswana	Guyana	Anguilla
Burkina Faso	Honduras	Armenien
Burundi	Indien	Azerbajdzjan
Butan	Indonesien	Belize
Centralafrikanska republiken	Kenya	Bolivia
Comorererna	Kina	Chile
Djibouti	Nicaragua	Colombia
Ekvatorialguinea	Nigeria	Costa Rica
Etiopien	Pakistan	Cuba
Gambia	Sri Lanka	Dominica
Guinea Bissau	Tadzjikistan	Dominikanska republiken
Guinea	Timor	Ecuador
Haiti	Vietnam	El Salvador
Kambodja	Zimbabwe	Elfenbenskusten
Kap Verde		Fiji
Kiribati		Filippinerna
Laos		Georgien
Lesoto		Grenada
Liberia		Guatemala
Madagaskar		Irak
Malawi		Iran
Maldiverna		Jamaica
Mali		Jordanien
Mauritanien		Kamerun
Moçambique		Kazakstan
Myanmar		Kirgisistan
Nepal		Kongo
Niger		Demokratiska folkrepubliken
Rwanda		Nordkorea
Salomonöarna		Libanon
São Tomé och Príncipe		Macao
Sierra Leone		Marocko
Somalia		Marshallöarna
Sudan		Mikronesiska federationen
Tanzania		Moldova
Tchad		Mongoliet
Togo		Namibia
Tuvalu		Niue
Uganda		Ockuperade områden (Gaza och Västbanken)
Vanuatu		Panama
Västsamoa		Papua Nya Guinea
Yemen		Paraguay
Zaire		Peru
Zambia		Saint Helena
		Saint Vincent och Grenadinerna
		Senegal
		Staterna i f.d. Jugoslavien
		Swaziland
		Syrien
		Thailand
		Tokelau
		Tonga
		Tunisien
		Turkiet
		Turkmenistan
		Turks- och Caicosöarna
		Uzbekistan
		Wallis och Fortuna

2. ORGAN

PAM CICR FICR UNHCR UNRWA	FAO UNICEF
---------------------------------------	---------------

3. ICKE-STATLIGA ORGANISATIONER

Icke-statliga organisationer inom gemenskapen, i mottagarlandet eller, i undantagsfall, internationella organisationer specialiserade på utveckling.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1293/96

av den 4 juli 1996

om fastställande av det belopp som skall dras av från importavgiften för ris från
Egypten

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Euro-
peiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1418/76 av
den 21 juni 1976 om den gemensamma organisationen av
marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning
(EG) nr 3072/95⁽²⁾, särskilt artikel 12 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1250/77 av
den 17 maj 1977 om import av ris från Egypten⁽³⁾, sär-
skilt artikel 1 i denna, och

med beaktande av följande:

I rådets förordning (EEG) nr 1250/77 föreskrivs att den
importavgift som beräknas i enlighet med artikel 12 i
förordning (EEG) nr 1418/76 skall minskas med ett
belopp som skall fastställas av kommissionen en gång i
kvartalet. Det beloppet måste vara lika med 25 % av
genomsnittet av de importavgifter som tas ut under en
referensperiod.

I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr
2942/73 av den 30 oktober 1973 om tillämpningsföre-

skrifter för rådets förordning (EEG) nr 2412/73⁽⁴⁾, senast
ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2123/95⁽⁵⁾, är
referensperioden kvartalet närmast före den månad då
beloppet fastställs.

De importavgifter som skall beaktas är därför de som
gällde i april, maj och juni månad 1996.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det belopp som avses i artikel 1 i förordning (EEG) nr
1250/77 som skall dras av från importavgiften för ris med
ursprung i och som importeras från Egypten skall fast-
ställas enligt vad som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft en dag efter det att den
offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella
tidning*.

Den gäller från den 1 augusti 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 166, 25.6.1976, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽³⁾ EGT nr L 146, 14.6.1977, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT nr L 302, 31.10.1973, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 212, 7.9.1995, s. 8.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 juli 1996 om fastställande av det belopp som skall dras av från importavgiften för ris från Egypten

(ecu/ton)

KN-nummer	Belopp som skall dras av
1006 10 21	77,55
1006 10 23	77,55
1006 10 25	77,55
1006 10 27	77,55
1006 10 92	77,55
1006 10 94	77,55
1006 10 96	77,55
1006 10 98	77,55
1006 20 11	70,35
1006 20 13	70,35
1006 20 15	70,35
1006 20 17	85,69
1006 20 92	70,35
1006 20 94	70,35
1006 20 96	70,35
1006 20 98	85,69
1006 30 21	134,09
1006 30 23	134,09
1006 30 25	134,09
1006 30 27	152,75
1006 30 42	134,09
1006 30 44	134,09
1006 30 46	134,09
1006 30 48	152,75
1006 30 61	134,09
1006 30 63	134,09
1006 30 65	134,09
1006 30 67	152,75
1006 30 92	134,09
1006 30 94	134,09
1006 30 96	134,09
1006 30 98	152,75
1006 40 00	47,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1294/96

av den 4 juli 1996

med tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 822/87 såvitt gäller skörde-, produktions- och lagerdeklarationer avseende produkter inom vinsektornEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1544/95 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 3.4 och 81 i denna, och

med beaktande av följande:

Kommissionens förordning (EEG) nr 3929/87 av den 17 december 1987 om skörde-, produktions- och lagerdeklarationer avseende produkter inom vinsektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 330/96 ⁽⁴⁾ har undergått omfattande ändringar. För att skapa klarhet bör därför nämnda förordning i sin helhet ersättas med en omtryckt version i samband med de nya ändringarna.

Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 822/87 skall producenter av druvor som är avsedda för vinframställning och producenter av druvmust och vin lämna skördedeklarationer över den senaste skörden. I samma artikel fastställs också att producenter av druvmust och vin samt andra handelsidkare, än detaljister skall deklarera sina inläggande lager vid utgången av produktionsåret.

Vid tillämpning av bestämmelserna i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87 bör inte endast den producerade mängden anges utan också den hektaravkastning som ligger till grund för produktionen. I vissa fall kan denna information endast inhämtas med ledning av uppgifter om producentens druvskörd. Det bör därför föreskrivas att deklarationer skall lämnas över såväl vinproduktionen som druvskörden.

Vissa uppgifter som lämnas i de olika deklarationerna behövs bl.a. för att kommissionen i början av varje år skall kunna utarbeta en prognos enligt artikel 31 i förordning (EEG) nr 822/87.

För att underlätta förvaltningen av marknaden bör en tidsfrist fastställas inom vilken deklarationerna skall lämnas. Eftersom skörden äger rum vid olika tidpunkter i de olika medlemsstaterna bör tidsfristerna för inlämnande av producenternas deklarationer spridas över en viss period. Det bör även föreskrivas att aktörer som säljer vinprodukterna före de fastställda deklarationstidpunkterna skall vara deklarationsskyldiga.

Det är inte nödvändigt att kräva två deklarationer från producenter som kan lämna alla nödvändiga uppgifter i produktionsdeklarationen.

Småproducenter kan undantas från deklarationsskyldighet eftersom deras sammanlagda produktion utgör en relativt blygsam procentandel av produktion inom gemenskapen.

Den ordning som skall tillämpas för vinkooperativ bör anges närmare. Småproducenter som tillhör ett vinkooperativ och som levererar hela sin skörd till detta bör även undantas från deklarationsskyldigheten, liksom producenter som förbehåller sig en liten mängd druvor för eget behov.

Medlemsstaterna får själva närmare besluta om på vilket sätt företagen skall lämna de uppgifter som skall ingå i deklarationen, men för att underlätta tillämpningen av denna förordning bör det föreskrivas att uppgifterna skall lämnas i tabellform. Det är också nödvändigt att fastställa tidsfrister inom vilka medlemsstaterna skall sammanställa och överlämna de insamlade uppgifterna till kommissionen samt att ange på vilket sätt de skall överlämnas.

Enligt artikel 31.2 i förordning (EEG) nr 822/87 skall det av vinprognosen framgå hur stor del som hänförs till bordsvin respektive kvalitetsvin framställt inom specificerade områden, nedan kallat "kvalitetsvin fso", i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 823/87 ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 3011/95 ⁽⁶⁾. Samma uppdelning bör därför tillämpas i företagens deklarationer och de uppskattningar av lagren som medlemsstaterna skall överlämna. Dessutom bör kategorin "annat vin" definieras i förhållande till den klassificering av de druvsorter⁽¹⁾ EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 1.⁽²⁾ EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 31.⁽³⁾ EGT nr L 369, 29.12.1987, s. 59.⁽⁴⁾ EGT nr L 47, 24.2.1996, s. 8.⁽⁵⁾ EGT nr L 84, 27.3.1987, s. 59.⁽⁶⁾ EGT nr L 314, 28.12.1995, s. 14.

som får odlas inom gemenskapen som fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3800/81⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2276/95⁽²⁾.

Den intervention och den destillation som skall genomföras enligt artiklarna 36 och 39 i förordning (EEG) nr 822/87 förutsätter ingående kunskaper om en rad förhållanden inom varje produktionsenhet, bl.a. om de kategorier av produkter som framställs, säljs eller köps samt hektaravkastningen från vinarealerna.

Uppgifterna om avkastningen och om vinarealerna kan vara oriktiga utan att deklaranter har haft de kontrollmöjligheter som krävs. För sådana fall bör det därför fastställas sanktioner som är avvägda i förhållande till hur grava felen är i den inlämnade deklARATIONEN.

Den sanktionsordning som hittills gällt tillåter inte en tillräcklig grad av proportionalitet för de av vinproducenternas deklARATIONER som efter kontrolloperationerna anses vara ofullständiga eller oriktiga. Därför bör de medlemsstater som förfogar över ett komplett och aktualiserat vinodlingsregister tillåtas använda dessa uppgifter vid behov och anpassa sanktionerna i förhållande till de inrapporterade rättelserna.

För att göra det möjligt att utarbeta en vinprognos bör medlemsstaterna göra vissa uppskattningar beträffande skörd och lager innan producenterna och företagen lämnar sina deklARATIONER.

Tillämpningen av bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden kräver tillgång till en tillräckligt stor mängd objektiv information om situationen och framtidsutsikterna för vinmarknaden inom gemenskapen. Medlemsstaterna bör emellertid få besluta om sekretessbeläggning av denna information.

I vissa medlemsstater sker klassificering av vin som kvalitetsvin fso eller bordsvin långt efter de tidsfrister som har fastställts för inlämning av skörde- och produktionsdeklARATIONERNA. När de interventionsåtgärder som föreskrivs i förordning (EEG) nr 822/87 utlöses, kan denna situation leda till att producenter i dessa medlemsstater klassificerar sin produktion i den ena eller andra kategorin beroende på om de vidtagna åtgärderna innebär fördelar eller skyldigheter. Denna möjlighet kan allvarligt störa förvaltningen av marknaden och måste därför undvikas. Det bör därför föreskrivas att endast de mängder bordsvin som uppges i deklARATIONERNA får användas som underlag för interventionsåtgärder.

Tillräcklig information om produktion och lager inom vinsektorn kan under nuvarande förhållanden endast

inhämtas från de skörde- och lagerdeklARATIONER som lämnas av de olika berörda parterna. Lämpliga åtgärder bör därför vidtas för att säkerställa att dessa deklARATIONER lämnas av vederbörande och att de är fullständiga och korrekta. Det bör därför ges möjlighet till sanktioner för den händelse att deklARATIONER inte lämnas eller är felaktiga eller ofullständiga. För att förenkla behandlingen av deklARATIONSUPPGIFTERNA bör varje deklARATION som lämnas in beaktas i den behöriga administrativa enheten, oberoende av andra deklARATIONER som samma producent kan ha lämnat in i andra av medlemsstatens administrativa enheter.

I rådets förordning (EEG) nr 2392/86⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1549/95⁽⁴⁾, upprättas ett gemenskapsregister över vinodlingar. De medlemsstater som förfogar över ett fullständigt register bör tillåtas att använda vissa uppgifter ur registret om deklARATIONEN inte tillhandahåller dem.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SkördedeklARATIONER

Artikel 1

1. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som själva bär sin druvskörd, nedan kallade "skördare", skall varje år till de behöriga myndigheter som har utsetts av medlemsstaterna överlämna en skördedeklARATION i den administrativa enhet som fastställs, som minst innehåller de uppgifter som framgår av tabell A och, i förekommande fall, tabell Aa i bilaga I.

I förekommande fall får medlemsstaterna tillåta inlämnande av en deklARATION per jordbruksföretag.

2. Följande personer behöver emellertid inte lämna in någon skördedeklARATION:

- a) Skördare vars hela produktion av druvor är avsedd för konsumtion i färskt tillstånd, för torkning eller för omedelbar bearbetning av druvorna till druvsaft.
- b) Skördare vars jordbruksföretag omfattar mindre än 10 ar vinareal och som varken har sålt eller kommer att sälja någon del av sin produktion i någon form.

⁽¹⁾ EGT nr L 381, 31.12.1981, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 232, 29.9.1995, s. 2.

⁽³⁾ EGT nr L 208, 31.7.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 37.

c) Skördare vars jordbruksföretag omfattar mindre än 10 ar vinareal och som leverar hela skörden till ett vinkooperativ eller en sammanslutning som de tillhör eller är associerade med. I sådana fall skall skördarna till jordbrukskooperativen eller sammanslutningarna lämna deklARATIONER med uppgift om

- i) vinodlarens förnamn, efternamn och adress,
- ii) den mängd druvor som levereras,
- iii) den berörda vinodlingens areal och läge.

I det sista fallet skall vinkooperativet eller sammanslutningen kontrollera att uppgifterna i deklARATIONEN stämmer med de uppgifter som kooperativet har.

3. Som undantag från punkt 1 första stycket, och utan att detta påverkar de skyldigheter som följer av artikel 3, får medlemsstaterna undanta följande personer från skyldigheten att lämna skördedeklarationer:

- a) Skördare som själva bearbetar hela sin druvskörd till vin eller som låter bearbeta den för egen räkning.
- b) Skördare som är anslutna till eller tillhör ett vinkooperativ eller en sammanslutning och som levererar hela sin skörd, i form av vin eller druvmust, till detta vinkooperativ eller denna sammanslutning.

Artikel 2

1. Den areal som skall anges i den deklARATION som avses i artikel 1 skall vara vinproduktionsarealen, i den administrativa enhet som utsetts av medlemsstaten.

2. Den hektaravkastning som skall anges i den deklARATION som avses i artikel 1 skall beräknas för var och en av kategorierna av vinarealer i tabell A i bilaga I genom att den sammanlagda mängden skördade druvor sätts i relation till den areal, enligt punkt 1, där de skördats.

I de medlemsstater där vinarealerna inte är uppdelade i de kategorier som avses i första stycket skall den hektaravkastning som anges i skördedeklarationen dock vara den genomsnittliga skörden på deklARANTENS jordbruksföretag.

KAPITEL II

Produktions-, behandlings- och saluföringsdeklARATIONER

Artikel 3

1. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, inbegripet vinkooperativ, som av innevarande års skörd har framställt vin och/eller vid

de tidpunkter som anges i artikel 11.1 innehar andra produkter än vin, skall varje år till de behöriga myndigheter som har utsetts av medlemsstaterna överlämna en produktionsdeklARATION som innehåller minst de uppgifter som framgår i tabell B i bilaga I.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, inbegripet vinkooperativ, som före de tidpunkter som anges i artikel 11.1 har behandlat eller salufört produkter i tidigare produktionsled än vin under innevarande produktionsår till de behöriga myndigheterna skall lämna in behandlings- eller saluföringsdeklARATIONER som minst skall innehålla de uppgifter som avses i tabell B.

3. De skördare som avses i artikel 1.2 samt de producenter som i egna anläggningar av inköpta produkter framställer mindre än tio hektoliter vin, som varken har saluförts eller kommer att saluföras i någon form är inte skyldiga att lämna någon produktions-, eller i förekommande fall behandlings- eller saluföringsdeklARATION.

Undantagna från skyldigheten att lämna produktionsdeklARATION är även skördare som tillhör ett vinkooperativ vilket skall lämna produktionsdeklARATIONEN, och som levererar hela sin druvskörd till kooperativet, men som förbehåller sig rätten att för sin familjs bruk framställa mindre än 10 hektoliter vin.

4. Vid tillämpning av artikel 1.3 skall den produktionsdeklARATION som avses i punkt 1 innehålla alla nödvändiga uppgifter för att hektaravkastningen från varje skördares jordbruksföretag skall kunna fastställas.

5. Vad gäller fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer som köper produkter i tidigare produktionsled än vin och säljer produkterna till vinproducenter före de tidpunkter som anges i artikel 11.1, skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att ge vinproducenterna tillgång till de olika uppgifter som de skall lämna i de deklARATIONER som avses i punkterna 1 och 2, särskilt uppgifter om hektaravkastningen i förhållande till de använda produkterna.

Artikel 4

Aktörer som till tredje man har levererat produkter som omfattas av denna förordning, förutom vin, skall inom den tidsfrist som fastställs av medlemsstaterna skriftligen meddela mottagarna vilken hektaravkastning som de har uppgett i de deklARATIONER som avses i artiklarna 1 och 3 för de berörda produkterna.

Tidsfristen skall fastställas så att de mottagare av sådana produkter som är skyldiga att deklARERA sin produktion för detta meddelande i god tid.

Artikel 5

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 3 och 4 kan medlemsstaterna, när de i enlighet med förordning (EEG) nr 2392/86 har upprättat ett fullständigt register över vinodlingar som uppdateras varje år eller ett annat liknande administrativt kontrollinstrument, undanta de fysiska eller juridiska personer, sammanslutningar av sådana personer eller skördare som avses i dessa artiklar från skyldigheten att deklarerat avkastning och/eller areal.

I dessa fall skall de behöriga myndigheter som har utsetts av medlemsstaten själva fylla i de deklARATIONER som avses i dessa artiklar med uppgifter om avkastningen som byggs på de uppgifter som återfinns i vinregistret.

2. För kvantiteter av bordsvin för vilka produktionsdeklarationen inte innehåller de uppgifter som möjliggör beräkning av avkastningen per hektar skall avkastningen uppskattas av den behöriga myndigheten i medlemsstaten, i synnerhet på grundval av det befintliga vinregistret som skall uppdateras årligen. Avkastningen kan inte i något fall vara lägre än avkastningen i medeltal i den region där vinet produceras.

KAPITEL III

Lagerdeklarationer

Artikel 6

1. Fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer, med undantag av privata konsumenter och detaljister, skall varje år till de behöriga myndigheter som har utsetts av medlemsstaterna deklarerat lager av koncentrerad druvmust, renad koncentrerad druvmust och vin som de innehar per den 31 augusti. Vinprodukter från gemenskapen skall inte tas med i denna deklARATION om de framställts av druvor som skördats under innevarande kalenderår.

Medlemsstater med en årlig vinproduktion som inte överstiger 25 000 hektoliter kan emellertid, utöver detaljister, undanta andra handelsidkare som innehar små lager från skyldigheten att lämna de deklARATIONER som avses i första stycket, om de behöriga myndigheterna kan meddela kommissionen en statistisk uppskattning av dessa lagrets storlek i medlemsstaten.

2. I punkt 1 avses med *detaljister* fysiska eller juridiska personer eller sammanslutningar av sådana personer vars affärsverksamhet omfattar försäljning av vin i små mängder direkt till konsumenten, med undantag för de detaljister som har vinkällare avsedda för lagring och avtappning av stora mängder vin.

De mängder som avses i första stycket skall fastställas enskilt av varje medlemsstat med hänsyn till handelns och distributionens särskilda karakteristika.

3. Den deklARATION som avses i punkt 1 skall innehålla minst de uppgifter som framgår av tabell C i bilaga I.

KAPITEL IV

Allmänna bestämmelser

Artikel 7

Medlemsstaterna skall utarbeta formulär för de olika deklARATIONERNA och säkerställa att dessa innehåller minst de uppgifter som anges i tabellerna A, Aa, B och C.

Formulären behöver inte innehålla någon uttrycklig hänvisning till areal och/eller hektaravkastning om medlemsstaten med säkerhet kan bestämma dessa på grundval av andra uppgifter som lämnas i deklARATIONEN eller i vinregistret, särskilt produktionsarealen och jordbruksföretagets totala skörd.

Den information som innefattas i de deklARATIONER som avses i första stycket skall behandlas centralt på nationell nivå.

Medlemsstaterna skall besluta om nödvändiga kontrollåtgärder för att säkerställa att deklARATIONERNA överensstämmer med verkligheten.

De skall underrätta kommissionen om dessa åtgärder och översända de formulär som utarbetas enligt första stycket.

Artikel 8

I de deklARATIONER som avses i artiklarna 1, 3 och 6 avses med *annat vin*

- vin som framställs av druvor av sorter som inte är upptagna i klassificeringen av vinstockssorter i bilagan till förordning (EEG) nr 3800/81 som vindruvssorter för den administrativa enhet där druvorna skördats,
- vin som framställs av druvor av sorter som är upptagna i klassificeringen av vinstockssorter i bilagan till förordning (EEG) nr 3800/81 för en och samma administrativa enhet både som vindruvssorter och som bordsdruvssorter eller sorter för framställning av torkade druvor eller vinsprit.

I den deklARATION som avses i artikel 3 skall med *annat vin*, enligt första stycket b, endast avses vin för framställning av vinsprit med en registrerad ursprungsbeteckning eller vin avsett för obligatorisk destillation enligt artikel 36 i förordning (EEG) nr 822/87.

Artikel 9

De produktmängder som skall tas upp i de deklARATIONER som avses i artiklarna 1, 3 och 6 skall uttryckas i hektoliter vin. De mängder koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust som skall tas upp i de deklARATIONER som avses i artiklarna 3 och 4 skall uttryckas i hektoliter.

Medlemsstaterna får dock fastställa att mängderna skall uttryckas i deciton i stället för i hektoliter i de deklARATIONER som avses i artikel 1.

Mängderna av andra produkter än vin skall omräknas till hektoliter vin med hjälp av koefficienter som fastställs av medlemsstaterna. Koefficienterna kan variera mellan olika produktionsområden. Medlemsstaterna skall överlämna dem till kommissionen tillsammans med det sammandrag som avses i artikel 15.

Den mängd vin som skall anges i de produktionsdeklARATIONER som föreskrivs i artikel 3 skall vara den totala mängd som erhålls efter huvudjäsningen, inklusive jäsningsrester.

Artikel 10

Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas bestämmelser om skörde-, produktions-, behandlings-, saluförings- och lagerdeklARATIONER som syftar till en mer fullständig information, i synnerhet genom att de omfattar en bredare krets av personer än de som avses i artiklarna 1, 3 och 6.

Artikel 11

1. De deklARATIONER som avses i artiklarna 1 och 3 skall lämnas senast den 10 december. Medlemsstaterna få emellertid fastställa ett eller flera tidigare datum. De få dessutom fastställa ett visst datum vid vilket lagrade kvantiteter skall tas med i deklARATIONEN.

För regleringsåret 1996/97 skall dock dessa deklARATIONER lämnas in senast den 15 december 1996.

2. De deklARATIONER som avses i artikel 6 skall lämnas senast den 7 september för de kvantiteter som innehas per den 31 augusti.

KAPITEL V

Sanktioner

Artikel 12

Personer som skall lämna in skörde-, produktions-, saluförings-, behandlings- eller lagerdeklARATIONER och som inte

har lämnat in dessa deklARATIONER vid de tidpunkter som anges i artikel 11 skall, utom i fall av force majeure, inte omfattas av de åtgärder som föreskrivs i artiklarna 32, 38, 41, 45 och 46 i förordning (EEG) nr 822/87 för innevarande och närmast därpå följande regleringsår.

Om de frister som avses i första stycket överskrids med högst fem arbetsdagar skall de belopp som skall utbetalas för innevarande regleringsår minskas med 15 %. Om fristerna överskrids med högst tio arbetsdagar skall beloppen minskas med 30 %.

Artikel 13

1. Personer som skall lämna in skörde-, produktions-, saluförings-, behandlings- eller lagerdeklARATIONER och som lämnar in deklARATIONER som de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna finner ofullständiga eller oriktiga får endast omfattas av de åtgärder som avses i artiklarna 32, 38, 41, 45 och 46 i förordning (EEG) nr 822/87 om de uppgifter som saknas eller som är oriktiga inte är avgörande för ett korrekt genomförande av åtgärderna i fråga.

2. Om de deklARATIONER som anges i artikel 3 gäller produktionen av bordsvin, och om medlemsstaternas behöriga myndigheter finner dessa deklARATIONER vara ofullständiga eller oriktiga, och de felaktiga eller ej införda uppgifterna är nödvändiga för att rätt kunna tillämpa de åtgärder som avses i punkt 1, och om dessa oriktigheter innebär en undervärdering av avkastningen skall medlemsstaten, utom i fall av force majeure, tillämpa följande sanktioner, utan att det påverkar nationella påföljder.

a) När det gäller de åtgärder som avses i artiklarna 32, 45 och 46 i förordning (EEG) nr 822/87, skall stödet minskas med

— samma procentsats som det konstaterade felet om felet medför att avkastningen justeras med 5 % eller mindre,

— två gånger samma procentsats som det konstaterade felet om felet medför att avkastningen justeras med mer än 5 % men mindre än 20 %.

Stöd skall inte betalas ut om felet medför att avkastningen justeras med mer än 20 %, vare sig för produktionsåret i fråga eller för det därpå följande produktionsåret.

Om den oriktighet som fastställts i deklARATIONEN kan hänföras till information från andra aktörer eller avslutna vilkas namn finns med i de föreskrivna handlingarna och inte kan kontrolleras i förväg av deklARANTEN skall stödet endast minskas med procentsatsen för justeringen.

b) När det gäller de åtgärder som avses i artiklarna 38 och 41 i förordning (EEG) nr 822/87 skall medlemsstaterna vidta följande åtgärder:

i) Om det vin som levereras till destillation ännu inte har betalats, skall det pris som destillatören skall betala till den deklarerande producenten minskas i följande omfattning:

- Med samma procentsats som det konstaterade felet om felet medför att avkastningen justeras med 5 % eller mindre
- Med två gånger den procentsats som det konstaterade felet om felet medför att avkastningen justeras med mer än 5 % men högst 20 %.

Dessa priser skall inte betalas om felet medför att avkastningen justeras med mer än 20 %, vare sig för produktionsåret i fråga eller för det därpå följande produktionsåret.

Om den oriktighet som fastställts i deklARATIONEN kan hänföras till information från andra aktörer eller anslutna vilkas namn finns med i de föreskrivna handlingarna och inte kan kontrolleras i förväg av deklARANTEN skall priserna endast minskas med procentsatsen för justeringen.

De behöriga myndigheterna skall anpassa de stöd som skall utbetalas till destillatören i förhållande till det pris som betalats till producenten.

ii) Om det vin som levereras till destillation redan har betalats, skall de behöriga myndigheterna kräva att destillatören från den deklarerande producenten återkräver de belopp som avses i punkt i. Stödet till destillatören skall anpassas i förhållande till det slutliga pris som skall betalas till producenten.

c) Den del av produktionen som skall lämnas till den obligatoriska destillation som avses i artikel 39 i förordning (EEG) nr 822/87 och som följer av tillämpning av nämnda justering av avkastningen skall höjas med 20 % om artikel 5.2 i denna förordning tillämpas.

3. Om det stöd som avses i punkt 2 a och 2 b redan har betalats ut skall de behöriga myndigheterna återkräva det överskjutande beloppet av stödet plus i medlemsstaten gällande ränta från och med dagen för utbetalningen av stödet till och med dagen för återvinningen av det.

Det eventuella överskjutande beloppet på förskottet på det erhållna stödet skall i enlighet med bestämmelserna på detta område returneras till den behöriga myndigheten plus den ränta som gäller i medlemsstaten från och med dagen för utbetalningen av förskottet till och med dagen för återvinningen av det.

KAPITEL VI

Uppgifter som skall meddelas av medlemsstaterna

Artikel 14

1. I början av varje produktionsår skall medlemsstaterna uppskatta den väntade produktionsvolymen för bordsvin, kvalitetsvin fso respektive annat vin inom deras

territorium. De skall före den 20 september meddela kommissionen resultatet av denna uppskattning.

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna korrigerade uppskattningar av vinproduktionen före den 15 oktober och den 15 november.

2. Medlemsstaterna skall uppskatta hektaravkastningen för produktionen av bordsvin inom sitt territorium.

De skall meddela kommissionen resultatet av denna uppskattning före den 15 februari, med en uppdelning av hektaravkastningen i följande klasser:

- högst 45 hektoliter/hektar,
- mer än 45 hektoliter/hektar, men högst 70 hektoliter/hektar,
- mer än 70 hektoliter/hektar, men högst 90 hektoliter/hektar,
- mer än 90 hektoliter/hektar, men högst 110 hektoliter/hektar,
- mer än 110 hektoliter/hektar, men högst 140 hektoliter/hektar,
- mer än 140 hektoliter/hektar, men högst 200 hektoliter/hektar,
- mer än 200 hektoliter/hektar.

Artikel 15

1. Ett sammandrag enligt tabell D i bilaga I av uppgifterna i de deklARATIONER som föreskrivs i artiklarna 1 och 3 skall överlämnas till kommissionen senast den 15 februari.

2. Ett sammandrag enligt tabell E i bilaga I av de deklARATIONER som föreskrivs i artikel 6 skall överlämnas till kommissionen före den 30 november.

Artikel 16

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla nya omständigheter av betydelse som i nämnvärd grad kan påverka den bedömning av tillgängliga mängder och deras användning som görs på grundval av den slutgiltiga informationen från tidigare år.

KAPITEL VII

Avslutande bestämmelser

Artikel 17

Förordning (EEG) nr 3929/87 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall förstås som hänvisningar till den här förordningen och skall läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan II.

Artikel 18

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

TABELL A

DRUVSKÖRDEDEKLARATION

A. Uppgifter om deklaranterna

Namn eller firmanamn:

Adress:

B. Uppgifter om jordbruksföretaget

Huvudkontor:

Adress:

Vinproduktionsareal (ha):

C. Uppgifter om druvproduktionen

Vinodlingskategori	Vinproduktionsareal (ha)	Kvantitet skördade druvor		Motsvarande hektaravkastning (hl/ha eller deciton/ha)	Druvornas användning (hl)						Annan användning (2)			
		(hl eller deciton)			bearbetats till vin av deklaranterna		levererade till ett vinkooperativ (1)		sålt till vinproducent (1)					
		rött/ rosé	vitt		rött/ rosé	vitt	druvor	must	druvor	must		rött/ rosé	vitt	
1. Vin för bordsvin därav vin som avses i artikel 72.2 i förordning (EEG) nr 822/87														
2. Vin för vin fso														
3. Vin för annat vin														
a) varav vin från andra druvsorter än druvsorter för framställning av vin														
b) varav vin från druvsorter som samtidigt klassificerats som druvor för framställning av vin och druvor för annan användning														

(1) De kvantiteter druvor som levererats till ett vinkooperativ eller sålts till en vinproducent skall anges i sammanlagd volym. Närmare uppgifter om sådana leveranser eller sådan försäljning skall lämnas i tabell Aa.

(2) Avsedda för direkt konsumtion, torkning, direkt bearbetning till drusaf, framställning av koncentrerad druvmust eller renad koncentrerad druvmust.

TABELL Aa (1)

DRUVSKÖRDEDEKLARATION

Mottagare	Produkter sålda till en vinproducent eller levererade till ett vinkooperativ (hl eller deciton/ha)									
	Vindruvor eller must för bordsvin				Vindruvor eller must för kvalitetsvin fso		Bordsdruvor eller must		Vindrussorter för olika ändamål eller must	
	Rödvin		Vitvin		Rödvin	Vitvin	Rödvin	Vitvin	Rödvin	Vitvin
	A (2)	B (2)	A (2)	B (2)						
1.										
2.										
3.										
4.										

(1) Denna tabell omfattar produkter som har sålts eller levererats innan produktionsdeklarationen lämnats.

(2) A = vin som avses i artikel 72.2 i förordning (EEG) nr 822/87.

(2) B = annat vin.

TABELL B

PRODUKTIONSDEKLARATION (*)

A. Uppgifter om deklarannten

Namn:

Adress:

B. Plats där produkterna förvaras

Använda produkt-kategorier (*)	Leveran-törens namn och adresser och hänvisning till följedo-kument (Handels-dokument eller annat)	Vinpro-duk-tions-areal (hektar) som de använda produkterna härrör från	Hektar-avkastning för de använda produkterna deciton/ha	Druvor	Vin framsällt sedan början av produktionsåret och andra produkter i lager vid den tidpunkt som anges i artikel 11.1 (f hl)															
					Bordsvin			Kvalitetsvin iso			Annat vin och andra produkter									
					Must (*)	Vin (*)		Must (*)	Vin (*)	Must (*)	Vin (*)	Must (*)	Vin (*)	Must (*)	Vin (*)					
						Totalt	Varav vin som avses i artikel 72.2 i förordning (EEG) nr 822/87									Vin som avses i artikel 8 första strecksatsen	Vin som avses i artikel 8 andra strecksatsen			
					r	v	r	v	r	v	r	v	r	v	r	v	r	v		

(*) För vinkooperativ: medlemmar som levererar hela sin skörd och övriga medlemmar skall antecknas på särskilda listor.

(*) Dvs. druvor, druvmust (koncentrerad druvmust, renad koncentrerad druvmust, must i jäsnings), nytt vin i jäsnings.

(*) Inbegripet delvis jäst must.

(*) Inbegripet nytt vin i jäsnings.

(*) Under denna rubrik redovisas alla produkter som hänförs till produktionsåret förutom dem som deklarerats i föregående kolumner samt lager av koncentrerad druvmust och renad koncentrerad druvmust vid deklaratidpunkten. Mängderna fördelas enligt produktkategorier.

TABELL C

DEKLARATION AV VIN- OCH MUSTLAGER PER DEN 31 AUGUSTI 19...

Namn eller firmanamn:

Adress:

Lagringsort:

		<i>(i bl)</i>			
	Produktkategori	Hela lagret	Varav rödvin/ rosévin	Varav vitvin	Anmärkningar
Vin	1. Lager i produktionsledet				
	a) bordsvin varav vin som avses i artikel 72.2 i förordning (EEG) nr 822/87				
	b) kvalitetsvin fso c) annat vin				
	Totalt				
Must	2. Lager i handelsledet				
	a) vin från gemenskapen — bordsvin — varav vin som avses i artikel 72.2 i förordning (EEG) nr 822/87 — kvalitetsvin fso				
	b) vin från tredje land				
	Totalt				
Must	1. Lager i produktionsledet				
	a) koncentrerad druvmust b) renad koncentrerad druvmust				
	Totalt				
Must	2. Lager i handelsledet				
	a) koncentrerad druvmust b) renad koncentrerad druvmust				
	Totalt				

TABELL D

SLUTRESULTAT FÖR VINSKÖRDEN

Land:

År: 19.. - 19..

(Produktionsår: 1 september - 31 augusti)

(1 000 hl)

Produktkategori	Total mängd	Varav rödvin/ rosévin	Varav vitvin	Anmärkingar
Bordsvin varav vin som avses i artikel 72.2 i förordning (EEG) nr 822/87				
Kvalitetsvin fso				
Annat vin				
Totalt				
Koncentrerad druvmust				
Renad koncentrerad druvmust				
Totalt				

TABELL E
DEKLARATION AV VIN- OCH MUSTLAGER PER DEN 31 AUGUSTI 19..

Land:
 År: 19.. — 19..
 (Produktionsår: 1 september — 31 augusti)

		(1 000 hl)			
	Produktkategori	Hela lagret	Varav rödvin/ rosévin	Varav vitvin	Anmärkingar
Vin	1. Lager i produktionsledet				
	a) bordsvin				
	— varav vin som avses i artikel 72.2 i förordning (EEG) nr 822/87				
	b) kvalitetsvin fso				
	c) annat vin				
	Totalt				
Must	2. Lager i handelsledet				
	a) vin från gemenskapen				
	— bordsvin				
	— varav vin som avses i artikel 72.2 i förordning (EEG) nr 822/87				
	— kvalitetsvin fso				
	b) vin från tredje land				
	Totalt				
	3. Summa (1 + 2)				
Must	1. Lager i produktionsledet				
	a) koncentrerad druvmust				
	b) renad koncentrerad druvmust				
	Totalt				
Must	2. Lager i handelsledet				
	a) koncentrerad druvmust				
	b) renad koncentrerad druvmust				
	Totalt				
	3. Summa (1 + 2)				

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 3929/87	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 12.1 och 12.2	Artikel 2
Artikel 2.1	Artikel 3.1
Artikel 2.2	Artikel 3.4
Artikel 2.3	Artikel 3.5
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 12.3	Artikel 5
Artikel 4	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 14	Artikel 8
Artikel 13	Artikel 9
Artikel 15	Artikel 10
Artikel 5	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 11a	Artikel 13
Artikel 6	Artikel 14
Artikel 8	Artikel 15
Artikel 9	Artikel 16
Artikel 10	—
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Bilaga I	Bilaga I
Bilaga II	Bilaga I
Bilaga III	Bilaga II

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1295/96

av den 4 juli 1996

om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1785/81 av den 30 juni 1981 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1126/96⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1127/96⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar fastställs genom kommissionens förordning (EG)

nr 1195/96⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1270/96⁽⁶⁾.

I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.

⁽²⁾ EGT nr L 150, 25.6.1996, s. 3.

⁽³⁾ EGT nr L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT nr L 150, 25.6.1996, s. 12.

⁽⁵⁾ EGT nr L 161, 29.6.1996, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT nr L 163, 2.7.1996, s. 38.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 juli 1996 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(ecu)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,82	3,89
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,82	9,12
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,82	3,71
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,82	8,69
1701 91 00 ⁽²⁾	31,10	9,68
1701 99 10 ⁽²⁾	31,10	5,16
1701 99 90 ⁽²⁾	31,10	5,16
1702 90 99 ⁽³⁾	0,31	0,34

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT nr L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT nr L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1296/96

av den 4 juli 1996

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2933/95⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3813/92 av den 28 december 1992 om den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas avseende den gemensamma jordbrukspolitiken⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁴⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

med beaktande av följande:

I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-

rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT nr L 307, 20.12.1995, s. 21.

⁽³⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 juli 1996 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(ecu/100 kg)			(ecu/100 kg)			
KN-nr	Kod för tredje land (!)	Schablonvärde vid import	KN-nr	Kod för tredje land (!)	Schablonvärde vid import	
0702 00 35	052	78,1		508	84,1	
	060	80,2		512	73,0	
	064	70,8		524	75,6	
	066	60,1		528	75,5	
	068	62,3		624	86,5	
	204	86,8		728	107,3	
	208	44,0		800	78,0	
	212	97,5		804	100,5	
	624	95,8		999	81,6	
	999	75,1		0808 20 47	039	104,1
ex 0707 00 25	052	75,8		052	138,2	
	053	156,2		064	72,5	
	060	61,0		388	103,6	
	066	53,8		400	70,4	
	068	69,1		512	106,7	
	204	144,3		528	131,4	
	624	87,1		624	79,0	
	999	92,5		728	115,4	
	0709 90 77	052	65,9		800	55,8
		204	77,5	0809 10 40	804	73,0
	412	54,2		999	95,5	
	624	151,9		052	144,4	
	999	87,4		061	51,3	
0805 30 30	052	130,3		064	105,3	
	204	88,8		400	338,0	
	220	74,0		999	159,7	
	388	74,8	0809 20 49	052	192,6	
	400	68,2		061	182,0	
	512	54,8		064	150,7	
	520	66,5		066	81,6	
	524	62,9		068	258,3	
	528	69,3		400	201,6	
	600	84,0		600	94,9	
0808 10 71, 0808 10 73, 0808 10 79	624	48,9	0809 30 31, 0809 30 39	616	77,1	
	999	74,8		624	152,2	
				676	166,2	
				999	155,7	
				052	63,1	
				220	121,8	
				624	106,8	
				999	97,2	
				052	73,2	
				064	64,4	
			066	84,9		
			068	61,2		
			400	143,5		
			624	103,0		
			676	68,6		
			999	85,5		

(!) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 68/96 (EGT nr L 14, 19.1.1996, s. 16). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1297/96

av den 4 juli 1996

om fastställande av exportbidrag för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att skillnaden mellan de noteringar eller priser som gäller på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.

Exportbidragen skall fastställas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 95/96⁽⁴⁾.

Då exportbidraget för mjöl och krossgryn av vete och råg räknas ut, måste hänsyn tas till de kvantiteter spannmål som krävs för deras tillverkning. Dessa kvantiteter fastställs i förordning (EG) nr 1501/95.

Det finns möjlighet att exportera en kvantitet av 400 000 ton vetemjöl till vissa bestämmelseorter. Det är lämpligt att tillgripa det förfarande som föreskrivs i artikel 7.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1029/96⁽⁶⁾. Detta bör beaktas när exportbidragen fastställs.

Situationen på världsmarknaden eller särskilda behov på vissa marknader kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter med avseende på destination.

Bidraget måste fastställas en gång i månaden. Det kan ändras inom den mellanliggande perioden.

Tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på den nuvarande marknadssituationen för spannmål, och särskilt på noteringarna eller priserna för spannmålsprodukter inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att exportbidragen bör fastställas till de belopp som anges i bilagan till denna förordning.

I rådets förordning (EEG) nr 990/93⁽⁷⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1380/95⁽⁸⁾, förbjuds handel mellan gemenskapen och Jugoslavien (Serbien och Montenegro). Detta förbud gäller inte vissa förhållanden som utförligt anges i artiklarna 2, 4, 5 och 7 i samma förordning och i rådets förordning (EG) nr 462/96⁽⁹⁾. Detta faktum bör beaktas när exportbidragen fastställs.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 a, 1 b och 1 c i förordning (EEG) nr 1766/92 med undantag av malt, och som exporteras i obearbetat skick skall vara de som fastställs i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT nr L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT nr L 18, 24.1.1996, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT nr L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁶⁾ EGT nr L 137, 8.6.1996, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 102, 28.4.1993, s. 14.

⁽⁸⁾ EGT nr L 138, 21.6.1995, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT nr L 65, 15.3.1996, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 juli 1996 om fastställande av exportbidragen för spannmål och för mjöl och krossgryn av vete eller råg

(ecu/ton)			(ecu/ton)		
Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp (2)	Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp (2)
0709 90 60 000	—	—	1101 00 11 000	—	—
0712 90 19 000	—	—	1101 00 15 100	01	0 (4)
1001 10 00 200	—	—	1101 00 15 130	01	0 (4)
1001 10 00 400	—	—	1101 00 15 150	—	—
1001 90 91 000	—	—	1101 00 15 170	—	—
1001 90 99 000	—	—	1101 00 15 180	—	—
1002 00 00 000	01	0	1101 00 15 190	—	—
1003 00 10 000	—	—	1101 00 90 000	—	—
1003 00 90 000	—	—	1102 10 00 500	01	45,00
1004 00 00 200	—	—	1102 10 00 700	—	—
1004 00 00 400	—	—	1102 10 00 900	—	—
1005 10 90 000	—	—	1103 11 10 200	01	0 (3)
1005 90 00 000	—	—	1103 11 10 400	—	— (3)
1007 00 90 000	—	—	1103 11 10 900	—	—
1008 20 00 000	—	—	1103 11 90 200	—	— (3)
			1103 11 90 800	—	—

(1) Bestämmelseland identifieras på följande sätt:

01 alla tredje länder.

(2) Bidrag för export till Jugoslavien (Serbien och Montenegro) kan beviljas endast om de villkor som fastställs i de ändrade förordningarna (EEG) nr 990/93 och (EG) nr 462/96 iakttas.

(3) Inget exportbidrag beviljas om produkten innehåller sammanpressat mjöl.

(4) Exportbidragen skall fastställas i enlighet med den ordning som föreskrivs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 1162/95 för en kvantitet av 400 000 ton vetemjöl avsett för tredje land.

Obs. Zonerna är de som fastställs i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT nr L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1298/96

av den 4 juli 1996

om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 923/96⁽²⁾, särskilt artikel 13.8 i denna, och

med beaktande av följande:

Artikel 13.8 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställer att det exportbidrag som gäller för spannmål den dag då ansökan om exportlicens lämnas in, på begäran måste tillämpas för export som sker under exportlicensens giltighetstid. I det fallet måste ett korrektionsbelopp tillämpas på exportbidraget.

Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa närmare bestämmelser till rådets förordning (EEG) nr 1766/92 om beviljande av exportbidrag för spannmål och om de åtgärder som skall vidtas vid störningar på marknaden för spannmål⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 95/96⁽⁴⁾, är det möjligt att fastställa ett korrektionsbelopp för de produkter som anges i artikel 1.1 c i förordning (EEG) nr 1766/92. Detta korrektionsbelopp skall beräknas med hänsyn tagen till de faktorer som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95.

Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera korrektionsbeloppet i enlighet med destination.

Korrektionsbeloppet skall fastställas enligt samma förfarande som exportbidraget. Det får ändras under tiden mellan två fastställelser.

De representativa marknadskurserna som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3813/92⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 150/95⁽⁶⁾, används för att omvandla belopp uttryckta i tredje länders valutor och som grundval för att bestämma jordbruksomräkningskurserna för medlemsstaternas valutor. Närmare bestämmelser för tillämpning och bestämning av denna omvandling fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1068/93⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1164/96⁽⁸⁾.

Till följd av att bestämmelserna ovan tillämpas måste korrektionsbeloppet vara det som fastställs i bilagan till denna förordning.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det korrektionsbelopp som avses i artikel 1.1 a–c i förordning (EEG) nr 1766/92 och som tillämpas på förutfastställda exportbidrag för spannmål med undantag av malt skall vara det som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 1996.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 1996.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.
⁽²⁾ EGT nr L 126, 24.5.1996, s. 37.
⁽³⁾ EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 7.
⁽⁴⁾ EGT nr L 18, 24.1.1996, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT nr L 387, 31.12.1992, s. 1.
⁽⁶⁾ EGT nr L 22, 31.1.1995, s. 1.
⁽⁷⁾ EGT nr L 108, 1.5.1993, s. 106.
⁽⁸⁾ EGT nr L 153, 27.6.1996, s. 41.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 juli 1996 om fastställande av det korrektionsbelopp som tillämpas på exportbidraget för spannmål

Produktnummer	Bestämmelseland (¹)	(ecu/ton)						
		Nuvarande 7	Period 1 8	Period 2 9	Period 3 10	Period 4 11	Period 5 12	Period 6 1
0709 90 60 000	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1002 00 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 10 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 10 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1007 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 100	01	0	- 1,78	- 3,56	- 5,34	- 7,12	—	—
1101 00 15 130	01	0	- 1,66	- 3,32	- 4,98	- 6,64	—	—
1101 00 15 150	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 170	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 180	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 500	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 200	01	0	- 1,95	- 3,90	- 5,85	- 7,80	—	—
1103 11 10 400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 200	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 800	—	—	—	—	—	—	—	—

(¹) Bestämmelseländerna identifieras på följande sätt:
01 alla tredje länder.

Obs: Zonerna är de som definieras i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92 (EGT nr L 214, 30.7.1992, s. 20).

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 1032/96 av den 7 juni 1996 om senareläggning av sista dagen för sådd av vissa jordbruksgrödor i vissa områden under regleringsåret 1996/97

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 137 av den 8 juni 1996)

På sidan 9, bilagan, under kolumnen "Område" vad gäller "soja", "Italien", skall det efter "Asti", "Gorizia" respektive "Venezia" vara "Biella", "Lodi" respektive "Verbano-Cusio-Ossola".
